

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph. D., ve věci žalobce **M. T.**, zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem v Kolíně, Legerova 148, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě - Moravské Ostravě, 28. října 117, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15.4.2016, č. j. MSK 137233/2015, ve věci záznamu bodů v registru řidičů,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svou žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 16. 6. 2016 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2016 č. j. MSK 137233/2015 (dále jen napadené rozhodnutí), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 10.9.2015,

č.j. SMO/32530/15/DSČ/Kru-BS, kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů do registru řidičů a provedené záznamy potvrzeny.

Žalobce v podané žalobě uvedl, že žalovaný porušil zásadu právní jistoty, neboť rozhodl jinak než správní orgány v jiných řízeních. Při rozhodování vyšel z podkladů, které nebyly způsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Vycházel pouze z oznámení o přestupku, což nemůže být dostatečným důkazem, neboť musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím. Rozhodnutí v předmětných blokových řízeních nesplňují individualizaci skutku, neboť jsou zde použity nedovolené zkratky, přičemž u rozhodnutí za překročení nejvyšší povolené rychlosti přestupkové jednání nevyplývá z popisu „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“, v případě rozhodnutí o porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce, či jinak manipulovat, s telefonním přístrojem, není dostatečným popisem přestupku formát „telefonování za jízdy aj.“; z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a kde, aby bylo zřejmé, že se přestupek stal na pozemní komunikaci či mimo ni, údaje v rozhodnutí musí být čitelné, srozumitelné a přehledné; dále se žalovaný nezabýval tím, zda je uvedena právní kvalifikace jak u přestupků samotných, tak i povinností stanovených zákonem.

Žalobce konkrétně zpochybnil pokutový blok ze dne 16. 3. 2015, kde je podle něj uvedena vadná právní kvalifikace, vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal, není seznatelné místo spáchání přestupkového jednání, když ulice Slovenská v Ostravě měří cca 5 km a není zde přezkoumatelným způsobem uvedena právní kvalifikace.

Žalobce dále zpochybnil pokutový blok ze dne 8. 9. 2014, kde je podle něj uvedena vadná právní kvalifikace, vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal, není seznatelné místo spáchání přestupkového jednání, je zde užito zkratkovitého vyjádření formátem „pásy“ a není zde přezkoumatelným způsobem uvedena právní kvalifikace.

K pokutovému bloku ze dne 30. 10. 2013 žalobce namítal vadnou právní kvalifikaci, pochybnosti o věcné příslušnosti orgánů, jež rozhodnutí v blokové řízení vydal, nespecifikování místa spáchání přestupkového jednání, je zde užito zkratkovitého vyjádření formátem „telefonování“ a není zde přezkoumatelným způsobem uvedena právní kvalifikace.

Žalobce dále zpochybňuje pokutový blok ze dne 23. 8. 2013 kde je podle něj uvedena vadná právní kvalifikace, vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal, není seznatelné místo spáchání přestupkového jednání, je zde užito zkratkovitého vyjádření formátem „rychlost obec“ a není zde přezkoumatelným způsobem uvedena právní kvalifikace.

K pokutovému bloku ze dne 8. 2. 2013 žalobce rovněž uvádí, že tento obsahuje vadnou právní kvalifikaci, vyvstává z něj pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal a nespecifikování místa spáchání přestupkového jednání je zde užito zkratkovitého vyjádření formátem „neužil BP“ a není zde přezkoumatelným způsobem uvedena právní kvalifikace.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Žalovaný považuje námitky žalobce za neustále opakující se, s nimiž se žalovaný již vypořádal. Žalovaný dále uvedl, že správní orgán prvního stupně opatřil podkladová rozhodnutí ke všem záznamům bodů a posoudil, zda jednání vymezené v bloku odpovídá jednání uvedenému v příloze zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu), a zda byl za toto jednání zaznamenán odpovídající počet bodů.

Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě 2 měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.) přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění byly žalobci doručeny dne 25. 7. 2015. Žalobce proti oznámení podal námitky. Magistrát města Ostravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) v řízení o námitkách postupně vyžádal od Policie ČR kopie namítaných pokutových bloků. Konkrétně pokutový blok série FD/2013 č. D0693296 ze dne 16. 3. 2015, FD/2013 č. D0711095 ze dne 8. 9. 2014, série FD/2013 č. D0698044 ze dne 30. 10. 2013, série FD/2013 č. D0702296 ze dne 23. 8. 2013, série FC/2013 č. C0528854 ze dne 8. 2. 2013. Správní orgán I. stupně o námitkách rozhodl dne 10. 9. 2015 pod č.j. SMO/321530/15/DSČ/Kru-BS tak, že námitky žalobce zamítl a všechny provedené záznamy ke dni 3. 4. 2015 potvrdil, neboť všechny napadené záznamy o bodech prověřil a neshledal přitom žádné nesrovnalosti. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání ze dne 29. 9. 2015, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím, tak že odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

K jednotlivým žalobním bodům krajský soud učinil následující závěry:

Žalobce v žalobě tvrdil, že napadené rozhodnutí žalovaného je nezákonné, neboť žalovaný a správní orgán I. stupně vycházeli pouze z oznámení Policie ČR o spáchání přestupku a nikoliv z předmětných rozhodnutí, kterými jsou v daném případě pokutové bloky. Tato námitka žalobce není důvodná, neboť jak z rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tak z napadeného rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že správní orgán I. stupně si právě k této námitce žalobce vyžádal předmětné pokutové bloky a nevycházel tak pouze z příslušného oznámení a spáchání přestupku. Žaloba tak z tohoto důvodu důvodná není.

Nedůvodná je rovněž námitka žalobce, že žalovaný ani správní orgán I. stupně neposuzovali podkladová rozhodnutí z hlediska dostatečné individualizace skutku. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval tím, zda z předmětných pokutových bloků vyplývá, že se přestupku dopustil žalobce, zda je popis skutku dostatečně určitý, a to s ohledem na vznesené výtky žalobce, týkající se užitých zkratk, a kdy a kde se přestupku dopustil, a dospěl k závěru, že v tomto směru

pokutové bloky všechny náležitosti správního rozhodnutí mají, neboť jsou v tomto směru určité. S tím se krajský soud ztotožňuje.

Vymezením přestupku na pokutovém bloku vydaném v blokovém řízení podle § 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, se zabýval opakovaně Nejvyšší správní soud (dále jen NSS), zejména v rozsudku citovaném žalobcem i žalovaným ze dne 28. 8. 2014 č. j. 4 As 127/2014-39 s tím, že v řízení o námitkách proti záznamu dvanácti bodů jsou formální a obsahové nedostatky pokutových bloků relevantními námitkami pouze do té míry, dokud jsou schopny zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam, což je nutné posuzovat v každém konkrétním případě. Žalobcem vznesené námitky tomuto testu však neodpovídají a žalovaný se s nimi v tomto smyslu jednoznačně vypořádal.

Na blocích, jejichž neurčitost žalobce namítá, je vytýkané jednání popsáno konkrétně takto:

- v pokutovém bloku ze dne 16. 3. 2015 série FD/2013 č. D0693296 je v kolonce „doba, místo a popis přestupkového jednání“ uveden text „dne 16. 3. 2015 v čase 08:35 hodin, na ul. Hlučínská v Ostravě řídil motorové vozidlo RZ X, kdy za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem § 6/1a, z. č. 361/2000 Sb., v kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ text „125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“,
- v pokutovém bloku ze dne 8. 9. 2014 série FD/2013 č. D0711095 je v kolonce „doba, místo a popis přestupkového jednání“ uveden text „8. 9. 2014, 08:00 hodin, Ostrava, ulice Slovenská ve směru na Hlučín, porušení ustanovení § 6/1c, zák. č. 361/2000 Sb., řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, v kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ text „125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“,
- v pokutovém bloku ze dne 30. 10. 2013 série FD/2013 č. D0698044 je v kolonce „přestupkové jednání – doba, místo a popis“ text „10:25 hod ul. Muglinovská (Komenského sady), Ostrava – Přívoz, § 7/1c z.č. 361/2000 Sb., při jízdě držel hovorové zařízení (mobil. tel.), v kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ text „125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“,
- v pokutovém bloku ze dne 23. 8. 2013 série FD/2013 č. D0702296 je uvedeno v kolonce „přestupkové jednání – doba, místo a popis“ text „18:00 hod, ul. Frýdecká, Škrobálkova, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., rychlost v obci 50/80/77,X, FORD, v kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ uvedeno „125c/1f3 zákona č. 361/2000 Sb.“,
- v pokutovém bloku ze dne 8. 2. 2013 série FC/2013 č. C0528854 je v kolonce „doba, místo a popis přestupkového jednání“ uveden text „8:05 hod, ul. Martinovská (Benzina), Ostrava – Poruba, jízda bez použití bezpečnostního pásu, porušil ust. § 6 odst. 1 písm. a) z. č. 361/2000 Sb., RZ: X, v kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ text „125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“

Z bloků ze dne 16. 3. 2015, 8. 9. 2014 a 8. 2. 2013 tak jasně vyplývá, že zkratka „pásy“ ani zkratka „neužil BP“ nebyla na pokutových blocích použita, naopak, jednání na bloku ze dne 16. 3. 2015 bylo popsáno slovy „nebyl připoután bezpečnostním pásem“, což v kombinaci s odkazem na ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, ze kterého vyplývá řidiči povinnost být za jízdy na sedadle připoután bezpečnostním pásem, krajský soud shodně s žalovaným považuje za dostatečně srozumitelný a nezaměnitelný popis skutku. Jednání na bloku ze dne 8. 9. 2014 pak bylo popsáno slovy „řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem“, a to opět v kombinaci s odkazem na ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Konečně jednání ze dne 8. 2. 2013 bylo

popsáno slovy „jízda bez použití bezpečnostního pásu“ v kombinaci s odkazem na ustanovení § 6 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Krajský soud shodně s žalovaným považuje za dostatečně srozumitelný a nezaměnitelný popis skutku; v této části tak žaloba není důvodná.

Z pokutového bloku ze dne 30. 10. 2013 jasně vyplývá, že zkratka „telefonování“ nebyla na předmětném pokutovém bloku použita, naopak, jednání bylo popsáno slovy „při jízdě držel hovorové zařízení (mobil. tel.)“, což v kombinaci s odkazem ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, ze kterého vyplývá řidiči zákaz při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, krajský soud shodně s žalovaným považuje za dostatečně srozumitelný a nezaměnitelný popis skutku; ani v této části tak žaloba není důvodná.

Z bloku ze dne 23. 8. 2013 jasně vyplývá, že žalobce se vytýkaného jednání, tedy překročení nejvyšší dovolené rychlosti 50 km/h v obci, dopustil, jakým způsobem a kdy a kde se tak stalo. Popis porušené povinnosti je explicitně vyjádřen a je rovněž vyjádřena právní kvalifikace, tedy je uveden odkaz na příslušné ustanovení, který je dostatečně určitý a srozumitelný; zkratka „§ 18/4“ je podle názoru soudu dostatečně vypovídající a určující ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, zkratka „§ 125c/1f3“ určuje ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona o silničním provozu. Co se týká užití zkratk „50/80/77“, dostatečnou určitost takto používaných zkratk a jejich srozumitelnost v kombinaci s příslušnou právní kvalifikací shledal NSS v rozsudku ze dne 28. 8. 2014 č. j. 4 As 127/2014-39, body odůvodnění [19-25]. Ze zkratky vyplývá překročení nejvyšší povolené rychlosti v daném místě, která činí 50 km/h (první číselný údaj) jízdou o rychlosti naměřené 80 km/h (druhý číselný údaj), která je po odečtu odchylky tolerance měření stanovena na 77 km/h (třetí číselný údaj), tedy matematickým výpočtem se dochází k překročení nejvyšší povolené rychlosti o 27 km/h. Užití těchto zkratk není důvodem pro nedostatečnou srozumitelnost v popisu jednání, jak správně žalovaný dovodil, a žaloba tak v této části důvodná není.

Krajský soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že všechny pokutové bloky jsou v popisu skutku popsány srozumitelně, čitelně a splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce dopustil, kdy a kde se tak stalo. Pokutové bloky jsou proto způsobitelným podkladem pro záznam bodů do registru řidičů a žaloba tak není důvodná. Pro úplnost krajský soud dodává, že předložené pokutové bloky, u kterých měl NSS shledat nedostatečnou individualizaci skutku, na žalobcův případ nedopadají, neboť nevykazují žádné shodné znaky s posuzovanými pokutovými bloky, a rozhodnutí žalovaného tak není v rozporu s ustálenou judikaturou ve shodných věcech.

Vzhledem k tomu, že žaloba není důvodná, krajský soud ji proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I.).

V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; plně procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nad

rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 12. října 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu